

Zaak C-429/05

**Max Rampion en Marie-Jeanne Godard, echtgenote van Rampion
tegen
Franfinance SA
en
K par K SAS**

(verzoek van het Tribunal d'instance de Saintes
om een prejudiciële beslissing)

„Richtlijn 87/102/EEG — Consumentenkrediet — Recht van consument om rechten jegens kredietgever geldend te maken in geval van niet-nakoming of gebrekkige nakoming van overeenkomst betreffende met krediet gefinancierde goederen of diensten — Voorwaarden — Vermelding van gefinancierd goed of gefinancierde dienst op kredietaanbod — Doorlopend krediet — Mogelijkheid voor nationale rechter om ambtshalve toepassing te maken van recht van consument om rechten geldend te maken jegens kredietgever”

Conclusie van advocaat-generaal P. Mengozzi van 29 maart 2007 I - 8020
Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 4 oktober 2007 I - 8050

Samenvatting van het arrest

1. *Harmonisatie van wetgevingen — Bescherming van consument op gebied van consumentenkrediet — Richtlijn 87/102*
(Richtlijn 87/102 van de Raad, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/7, art. 11, lid 2)

2. *Harmonisatie van wetgevingen — Bescherming van consument op gebied van consumentenkrediet — Richtlijn 87/102*
(*Richtlijn 87/102 van de Raad, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/7, art. 11, lid 2, en 14*)
3. *Harmonisatie van wetgevingen — Bescherming van consument op gebied van consumentenkrediet — Richtlijn 87/102*
(*Richtlijn 87/102 van de Raad, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/7, art. 11, lid 2*)

1. Artikel 11, lid 2, van richtlijn 87/102 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/7, dat betrekking heeft op het recht van de consument om rechten jegens de kredietgever geldend te maken, is zowel van toepassing op een krediet bedoeld ter financiering van één enkele transactie als op een doorlopend krediet, dat de consument in staat stelt het verstrekte krediet herhaaldelijk te gebruiken.

Voorts kan het door artikel 11, lid 2, nagestreefde doel slechts worden bereikt, indien deze bepaling ook van toepassing is wanneer het krediet velerlei malen kan worden gebruikt. Deze bepaling, gelezen in het licht van de 21e overweging van de considerans van richtlijn 87/102, beoogt immers in de hierin omschreven omstandigheden rechten aan de consument jegens de kredietgever toe te kennen die verder gaan dan zijn normale uit de overeenkomst voortvloeiende rechten jegens de kredietgever en de leverancier van de goederen of diensten.

Geen enkel element van de formulering van deze bepaling lijkt er namelijk voor te pleiten, dat zij niet van toepassing is op doorlopende kredieten. Bovendien voorziet artikel 11, lid 3, van deze richtlijn uitdrukkelijk in een uitzondering op de toepassing van lid 2 van dit artikel. Doorlopende kredieten worden hiervan echter niet algemeen uitgesloten.

Bovendien biedt artikel 11, lid 2, de mogelijkheid om de mate van bescherming van de consument te variëren teneinde rekening te houden met de specifieke kenmerken van een doorlopend krediet ten opzichte van een krediet dat met het oog op één enkele aankoop is verstrekt.

(cf. punten 39-40, 42-44)

2. De artikelen 11 en 14 van richtlijn 87/102 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/7, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat het recht van de consument om rechten jegens de kredietgever geldend te maken krachtens artikel 11, lid 2, van deze richtlijn, afhankelijk wordt gesteld van de voorwaarde dat het voorafgaande kredietaanbod het gefinancierde goed of de gefinancierde dienst vermeldt.

toepassing daarvan. Bovendien verzet lid 2 van dit artikel zich er onder meer tegen dat een nationale regeling de kredietgever in staat stelt om, door middel van het loutere verzuim om de gefinancierde goederen of diensten te vermelden, te verhinderen dat de consument rechten jegens hem geldend maakt krachtens artikel 11, lid 2, van deze richtlijn.

(cf. punten 46, 48-50, dictum 1)

Artikel 11, lid 2, tweede alinea, van voornoemde richtlijn, dat bepaalt dat de lidstaten bepalen in welke mate en onder welke voorwaarden rechten jegens de kredietgever geldend kunnen worden gemaakt, kan namelijk niet aldus worden uitgelegd dat het de lidstaten in staat stelt om het recht van de consument om rechten geldend te maken afhankelijk te stellen van extra voorwaarden naast de voorwaarden die uitputtend worden opgesomd in artikel 11, lid 2, eerste alinea. Deze uitlegging vindt steun in artikel 14 van richtlijn 87/102, dat in algemene zin het belang onderstreept dat de communautaire wetgever heeft gehecht aan de beschermende bepalingen van deze richtlijn en de strikte

3. Richtlijn 87/102 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/7, moet aldus worden uitgelegd dat zij de nationale rechter in staat stelt om de bepalingen ter omzetting in nationaal recht van artikel 11, lid 2, ervan, betreffende het recht van de consument om rechten jegens de kredietgever geldend te maken, ambtshalve toe te passen.

(cf. punt 69, dictum 2)